

BARIKĀDĒM 30

7.a klase

DEG UGUNSKURI

Deg ugunskuri.

Tie nav ugunskuri!

Tur sārtas buras cauri naktij slīd.

Deg ugunskuri.

Tie nav ugunskuri!

Tie mūsu sapņi cauri tumsai spīd.

/“Nakts uz Barikādēm” Māra Zālīte/

ATMIŅAS

Šis atmiņu stāsts būs nevis par pašām Barikādēm un tur notiekošo, bet gan par to, kāds noskaņojums valdīja ārpus barikādēm, vairāk - kāds noskaņojums bija skolniekiem.

Atmiņu stāsts no manas mammas.

Barikāžu laikā mācījās 9.klasē. Protams mācības neviens neatcēla. Viss it kā bija kā parasti, bet tomēr bija savādāk.

PSRS himnu un Latvijas PSR himnu mācīšana un to dziedāšana stundās tika nomainīta ar patriotiskām dziesmām ("Nevis slinkojot un pūstot" vai "Saule, Pērkons, Daugava" u.c.). Visapkārt valdīja patriotisks noskaņojums. Dzirdot pa radio, televīzijā un lasot avīzēs par to, ka tiek celtas Barikādes, arī mums, 9.klases skolniekiem, radās interese aizbraukt uz Rīgu un apskatīties, kas tad tās Barikādes ir. Izrunājos ar klases biedriem un nospriedām, ka jābrauc.

Bet tā kā mācījāmies internātskolā, bija nepieciešama klases audzinātājas atļauja. Es, kā klases vecākā, devos pie skolotājas. Diemžēl, skolotāja tam nepiekrita. Sazvanīju savu mammu, kura piekrita mums braukt līdzi, bet pat tad mums neatļāva. Mēs bijām dusmīgi, nikni. Varējām protams braukt pa kluso, bet bijām audzināti, ka skolotāji ir jāklausa un neviens pretī nerunā.

Aizejot vakarā mājās uzzināju, ka mamma naktī tomēr ar darba kolektīvu brauks uz Barikādēm (mamma sargāja Latvijas televīzijas torni). Pirms pašas aizbraukšanas mamma mani pasauca uz savu istabu. Apsēdāmies uz gultas malas, mamma mani apskāva un pateica, ja notiks sliktākais un viņa nepārnāks, viņa man pirms laika pasniegs dāvanu izlaidumā, un pasniedza kastītē mazu zelta gredzentiņu.

Pēc šī visa manas dusmas pieņēmās spēkā, un ja tā var teikt, ieslēdzās dumpinieka gars. Mājās bija liels sarkans auduma gabals. Pa nakti sagatavoju visiem klases biedriem pionieru kaklautos. Atradu dažas pionieru nozīmītes (tajā laikā vairs nebija ne pionieru, ne oktobrēnu, ne komjauniešu. Visi staigāja ar auseklišu nozīmītēm, tautiskās prievītēs). No rīta aizgāju ātrāk uz skolu un pierunāju uzvilkt visiem klases biedriem šos kaklautos. Iedomājieties skolotājas izbrīnu – nākot uz stundu visa 9.klase stāv pie kabineta, sarkanos kaklautos, ar pionieru nozīmītēm, kādam vēl bija palikuši skolas formas tērpi. Ieraugot skolotāju sākām dziedāt Latvijas PSR himnu, klasē iesojām ierindā. Skolotāja šokā, tika izsaukta mācību pārzine, skolas direktore. Katrā gadījumā skandāls bija liels. Uz jautājumu, kāpēc ir nepieciešama visa šī izrāde – atbildējām, ka staigāsim šādi tik ilgi, kamēr mums nedos atļauju braukt uz Barikādēm.

Precīzi nepateikšu, cik ilgi mēs šādi nācām uz skolu, bet rezultātā uz Barikādēm mēs tā arī neaizbraucām.

Tikai tagad saprotu iemeslu, kāpēc skolotāja mūs nelaida. Bet tajā laikā likās, ka tā ir liela netaisnība.

Lauma Cīrule dalījās ar savas mammas atmiņām

2.

Mūsu tētis barikāžu laikā bija Zaķu salā pie televīzijas studijas blakus Daugavai. Tur bija cilvēki kas padeva siltu tēju un sviestmaizes. Bija sabraukusi smagā tehnika un arī daudz citu tautību pārstāvju kuri vēlējās brīvu Latviju. Mans tētis bija interfrontes mītiņā. Zaķu salā bija atbraucis aizsardzības ministrs Tālavš Jundzis. Viņš brīdināja visus ka var notikt uzbrukums no gaisa un centīsies visus iespiest Daugavā. Tajā brīdī, kad notika interfrontes mītiņš, ar smago tehniku tika nobloķētas pilnīgi visas ieejas televīzijas studijā, labi, ka nenotika nekādi uzbrukumi.

Endija un Samanta Liepas

DAŽI FAKTI

- ❖ Barikādes bija nozīmīgs tautas pašapziņas un gribas izpausmes brīdis, kad cilvēki bija apņēmības pilni nosargāt savu zemi un brīvību.
- ❖ Pirms trīsdesmit gadiem desmitiem tūkstošu Latvijas iedzīvotāju stājās uz barikādēm, lai nosargātu atjaunotās valsts neatkarību Rīgā saplūda tūkstošiem Latvijas iedzīvotāju, lai apsargātu stratēģiskas nozīmes objektus – Latvijas Republikas Augstāko padomi, Latvijas Republikas Ministru padomi, Radio un TV centru Zaķusalā, Radio namu Doma laukumā, Rīgas telefona un telegrāfa centrāli, Rīgas tiltus – un nepieļautu PSRS militāro agresiju un stratēģisku objektu ieņemšanu.
- ❖ Barikāžu laiks Rīgā ilga no 13. līdz 27. janvārim.

PALDIES PAR UZMANĪBU!

